

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

18 decembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Constantin Gurschi,

judecători – Constantin Alerguș, Andrei Harghel,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 03 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2013, în cauza penală în privința lui

Melenciuc Igor Ivan,

născut la 17 decembrie 1983, originar și domiciliat în mun. Bălți, str. Glinka, nr. 10, ap. 304.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 04 octombrie 2012 - pînă la 03 ianuarie 2013 (prima instanță);

2. de la 28 ianuarie 2013 - pînă la 26 iunie 2013 (instanța de apel);

3. de la 16 octombrie 2013 - pînă la 18 decembrie 2013 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 03 ianuarie 2013, Melenciuc Igor a fost condamnat în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 ani închisoare și la amendă în mărime de 1200 unități convenționale, echivalentul a 24 000 lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții în organele de drept pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, Melenciuc Igor, activînd în baza ordinului MAI nr. 218 EF din 25 mai 2012, în funcția de inspector superior al Secției Poliției Criminale al CP r-nul Rîșcani, fiind persoană publică, avînd în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitat potrivit prevederilor art. 2 al Legii cu privire la poliție nr. 416-XII din 18 decembrie 1990 cu funcții de apărare a vieții, sănătății, onoarei și demnității, drepturilor, libertăților, intereselor și averii cetățenilor de atentate criminale și alte atentate nelegitime, acceptînd concomitent, benevol, restricțiile impuse de prevederile

Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr. 90-XVI din 25 aprilie 2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, a comis infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe:

Melenciuc Igor la 18 august 2012, a primit spre examinare sesizarea despre comiterea unei infracțiuni, care a fost înregistrată în Registrul nr. 2 de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente a Comisariatului de Poliție a r-lui Rîșcani, cu privire la acțiunile unor persoane necunoscute, care în noaptea de 16 spre 17 august 2012 au încălcat ordinea publică pe teritoriul hotelului „Adina” din or. Rîșcani. Astfel, stabilind că una din persoanele bănuite de comiterea acestor infracțiuni este cet. Pascari Eduard, începând cu data de 20 august 2012, acționând în mod intenționat și din interes material, prin estorcare a pretins de la ultimul bani ce nu i se cuvin în sumă de 500 Euro, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, exprimate prin nedocumentarea obiectivă a cazului de încălcare a ordinii publice comis de Prisăcari Eduard în noaptea de 16 spre 17 august 2012, în vederea întocmirii în privința acestuia a unei proceduri contravenționale. Bani în sumă de 500 Euro, inculpatul i-a primit personal de la Prisăcari E. în incinta barului „Laguna” situat în or. Rîșcani în regiunea stadionului orașănesc. Ulterior după primirea mijloacelor bănești indicate mai sus inculpatul a urcat la volanul automobilului personal de model Fiat Scudo cu nr/î BL DE -134, deplasându-se în direcția străzii Trandafirilor din or. Rîșcani, însă nu a reușit să se eschiveze fiind reținut.

3. Sentința în cauză a fost contestată cu apel de către avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor, care a solicitat, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate din prevederile art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal în cele ale art. 327 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse sub limitele minime stabilite de sancțiunea acestei norme penale.

În argumentarea soluției solicitate apelantul a invocat că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost probată învinuirea adusă lui Melenciuc Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal. Consideră că acțiunile inculpatului se încadrează în dispoziția art. 327 alin. (1) Cod penal, deoarece Melenciuc Igor, activând în funcția de inspector superior al Poliției Criminale a CPR Rîșcani, fiind o persoană cu funcție publică a folosit

intenționat situația de serviciu în alte interese personale prin ce a cauzat daune intereselor publice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2013, a fost respins ca nefondat apelul avocatului Mardari I. în numele inculpatului Melenciuc I.

5. La adoptarea soluției date, instanța de apel a reținut că, instanța de fond în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Melenciuc Igor în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Instanța de apel a conchis că, prima instanță corect a reținut ca probe ce confirmă vinovăția inculpatului și anume: procesul - verbal de înregistrare a plîngerii de la Prisacari E. din 24.08.2012; procesul-verbal de percheziție corporală a învinuitului Melenciuc Igor din 27.08.2012; ordonanța și procesul-verbal de percheziție a automobilului de model Fiat Scudo cu nr/î BL BE – 134 din 27.08.2012; procesul –verbal de examinare a obiectului din 04.09.2012, raportul de expertiză nr. 1901 -1902 din 17.09.2012.

La fel, instanța de apel a considerat că argumentele avocatului privind lipsa probelor ce dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, contravin circumstanțelor și împrejurărilor de fapt stabilite pe parcursul judecării cauzei.

Colegiul penal a apreciat critic afirmațiile inculpatului referitor la negarea vinovăției, dat fiind faptul că cumulul probelor administrate demonstrează cu certitudine vinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, Colegiul penal a considerat apelul declarat de avocatul Mardari I. în numele inculpatului Melenciuc Ig. ca fiind nefondat.

6. Împotriva hotărîrilor judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor, care, invocînd temeiul de drept prevăzute la art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărîrilor contestate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile inculpatului Melenciuc Ig. să fie reîncadrate din prevederile art. 324 alin.(2) lit. c) Cod penal în cele ale art.

327 alin. (1) Cod penal, iar în temeiul art. 55 Cod penal, procesul penal în privința acestuia să fie încetat, cu atragerea la răspundere contravențională, invocând repetat aceleași argumente care au fost nominalizate anterior în cererea de apel.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil din următoarele considerente.

8. Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul constată că acest temei pe care s-a bazat autorul recursului, nu persistă în cauză, deoarece precum din sentință, așa și din decizia instanței de apel rezultă că ultima a analizat obiectiv probele administrate și a dat răspuns la toate motivele expuse în apel.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că, instanța de fond și de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui Melenciuc Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, iar încadrarea juridică a acțiunilor acestuia este justă.

Concluzia instanțelor judecătorești contestate sunt juste și se confirmă prin cumulul de probe administrate, cum sunt: *procesul-verbal de primire a plîngerii cet. Prisacari E.* din 24 august 2012, în care se invocă acțiunile de extorcare a mijloacelor financiare de către Meleniciuc Igor(f.d.5-6, vol.I); *procesul – verbal de percheziție corporală a lui Melenciuc Igor* din 27 august 2012, unde mîinile lui Meleniciuc Ig.au fost prelucrate cu tampon de vată pentru a prelua mostre spre stabilirea prezenței sau lipsei elementelor soluției speciale

cu care au fost marcate bancnotele transmise acestuia sub supravegherea colaboratorilor DGT Nord a CCCEC (f.d. 25-26, vol. I); *procesul-verbal de percheziție a automobilului de model Fiat Scudo cu n/î BL BE-134*, unde a fost depistată suma de 500 Euro marcați, sumă care a fost transmisă lui Meleniciuc I. de către Prisacari E. (f.d. 28-29, Vol. I); *procesul - verbal privind efectuarea interceptării și înregistrării de imagini din 28 august 2012*, (f.d. 32-35 vol. I); *procesul verbal de examinare a obiectului, a înregistrărilor audio de pe compact disc și stenografierea conținutului care prezintă interes de pe acesta din 04 septembrie 2012*, prin care s-a stabilit că Meleniciuc Igor a estorcat de la Prisacari E. suma de 500 Euro în schimbul neurmării penale și întocmirii procedurii contravenționale (f.d. 100-103 vol. I); *raportul de expertiză nr. 901-902 din 17 septembrie 2012*, prin care s-a constatat, că pe toate bancnotele în sumă de 500 Euro și pe vata cu care s-au prelucrat mâinile lui Meleniciuc Ig. sunt depuneri de substanțe fluorescentă în galben verde. Substanța specială fluorescentă cu care au fost prelucrate bancnotele, substanța specială fluorescentă pe mostrele de vată cu care s-au prelucrat mâinile bănuțului Meleniciuc Ig. și substanța specială fluorescentă de pe și din buzunarul lateral stîng al pantalonilor corespunde după fluorescență și conținutul chimic (f.d. 122-132vol. I);

Colegiul penal reține că solicitările avocatului Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor privind reîncadrarea faptei din prevederile art. 324 alin. (2) lit.c) Cod penal în cele ale art. 327 alin. (1) Cod penal, nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate, deoarece acesta urmărește scopul ameliorării situației persoanei condamnate și stabilirea unei pedepse mai blînde. Probele menționate și analizate mai sus confirmă cu certitudine că Meleniciuc Igor, fiind persoană cu funcție publică a estorcat și a primit de la Prisacari E. suma de 500 Euro, pentru examinarea neobiectivă a comunicării de comitere a infracțiunii și excluderea riscului de a fi atras Prisacari E. la răspundere penală.

Instanța de recurs conchide că motivele la care se referă recurentul nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești, deoarece instanțele de judecată nu au făcut o altă încadrare juridică a faptelor comise de către Melenciuc Igor decît cele în baza căruia acesta a fost pus sub învinuire.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii ce i se impută, iar

temei pentru casarea hotărârii judecătorești lipsesc.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul consideră că faptei săvârșite de către Melenciuc Igor i s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, iar măsura de pedeapsă i s-a stabilit în limitele sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, cu respectarea prevederilor art. 61, 75, Cod penal, ținându-se seama de gradul prejudiciabil al faptelor comise, de persoana vinovatului și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

8.1. Totodată, Colegiul penal menționează că recursul urmează a fi respins și din motiv că acesta este depus peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală (modificat în redacția Legii nr. 66 din 05.04.2012, care a intrat în vigoare la 27.10.2012), termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor cauzei, dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 26 iunie 2013, în prezența procurorului, inculpatului Melenciuc Igor și avocatului acestuia Mardari Iosif, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată, totodată aceștia fiind anunțați despre faptul că pronunțarea publică a deciziei motivate va avea loc la 03 iulie 2013 (f.d.16-, vol. II).

Din materialele dosarului, rezultă că la 03 iulie 2013, avocatului Mardari Iosif i-a fost înmînată copia deciziei motivate (f.d.26, vol. II), aceasta fiind tradusă în limba rusă la data de 28 iunie 2013 (f.d. 24-25, vol. II). și expediată în adresa inculpatului Melenciuc Igor la 05 iulie 2013, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d.27, vol.II).

Astfel, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2013, care se contestă a fost pronunțată integral la 03 iunie 2013, iar recursul ordinar declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Ig. și susținut de acesta a fost expediat de la Oficiul Poștal Bălți la 09 august 2013 și înregistrat la Curtea Supremă de Justiție la 12 august 2013 (f.d.49-53,vol.II), după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

În speța dată, durata termenului de recurs de 30 zile se calculează începînd cu 04 iulie 2013 și se epuizează la 05 august 2013, inclusiv.

Colegiul penal conchide că, recursul declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor, este depus peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, deoarece termenul de declarare a

recursului împotriva deciziei instanței de apel a expirat la data de 05 august 2013.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Ig. și susținut de acesta, pe motiv că este vădit neîntemeiat și declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Mardari Iosif în numele inculpatului Melenciuc Igor, împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani din 03 ianuarie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 iunie 2013, în cauza penală în privința lui *Melenciuc Igor Ivan*, ca fiind vădit neîntemeiat și declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 ianuarie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Constantin Alerguș

Andrei Harghel